

1. Minden-koron áldom az én U - ra - mat, Ki-től várom
 én minden ol - tal - ma - mat, Benne vetem minden bi-zo -
 dal - ma - mat Min-den-koron di-csérem mint u - ra - mat.

2. Igen vigad és örvend az én lelkem, / Az Istennek segedel-
 mét hogy kérem, / Nyomorultak meghallják, azt örvendem, / Vi-
 gadjanak Istenben, arra intem.

3. Én mikoron Istenhez kiáltottam, / Kegyelmesen tőle meg-
 hallgattattam, / Ő általa hamar megszabadultam, / Háborúságim-
 ban én megtartattam.

4. Lám Istennek angyala mind tábort jár, / Az istenfélő em-
 berek körül jár, / Az Istentől azért, ki oltalmat vár, / Utaiban min-
 denütt az nagy jól jár.

5. Segítségül azért Istent hívjátok, / Ő jóvöltát kóstoljátok,
 lássátok, / Igen nagy jó, azt bizonytal tudjátok, / Benne bizó em-
 berek mind boldogok.

6. Tőle azért mindenkoron függjete, / Akik szentek vagytok,
 ötet féljéte, / Szükségtebben ti így nem szükölködtök, / Istennek
 javaival bővölködtök.

7. Nagyon kérlek legelőször tégedet, / Megtartóztasd gonosz-
 tól te nyelvedet, / Csalárdságtól oltalmazd ajakidat, / Meg ne csal-
 jad te felebarátodat.

8. Csak Istenhez az igazak kiáltnak / És őtőle hamar meg-
 hallgattatnak, / És minden nagy inségből, melyben vannak, / Isten
 által azok megszabadulnak.

9. Igen közel az Úr Isten azoknak, / Töredelmes szívvel, akik
 óhajtnak, / Alázatos lélekkel földön járnak, / Sok nyomorúságból
 megszabadulnak.